

ר א י ת י ך , א מ י ...

ר א י ת י ך , א מ י , וְעַל פְּנֵיךָ בַת־צְחֹק דּוֹאֲבָח
וְשִׁמְחַת־חֶרֶשׁ בְּעֵינֶיךָ הַחֲמוּת :
הַבִּטְּתָ אֵלַי בְּאֵלִם־חֶסֶד אִם אֹהֶבְתָּ ,
בְּרִכּוֹנֵי עֲפָעֶפֶיךָ וְשִׁפְתֶיךָ עֲצוּמֹת .
וּכְאֵלּוּ הַתְּאַפְקֶתָ עַל מָה קָבֵד וּגְדַל־כְּאָב
וְתִכְבְּשֵׁי בְּפִיךָ דְבַר קָאֵשׁ צוֹרֵב ,
וּכְאֵלּוּ הָעֲלַמְתָּ בְּזוֹהַר בַּת־צְחֹקְךָ מִמְּנֵי
אֵיזוֹה מַחְסוֹר יִשׁוּן , שְׁלֵא לְצַעֲרֵנִי .

ר א י ת י ך , א מ י , וְאוֹר וְחֵם־לֵבָב וּבִטְחוֹן־כַּחַח
מִלְּאוּנֵי , הַקְּרִינוּנֵי אֲשֶׁר חָרִישִׁי :
מִבִּט־עֵינֶיךָ הַנְּאָמָן הַטִּיף עָלַי מְנוּחַת
וְנִשְׁמַת־פִּיךָ הַמְּנַחֶמָה חֲדָשָׁה נְפִישִׁי .
כָּל־נְדוּדֵי כְּמַעַס נְשִׁיתִי וְאֲזִנְתָּ סִבְלִי ,
אֵף אֵת , יִדְעַמִּי , עוֹנֵי סִלְחָתָ לִי . . .
אֲשֶׁר־הִיָּה־כִּי רַךְ שָׁב וּפְרַח בְּעֵדְנַת־קָלֵד ,
וְאֲשֶׁר־בְּרִזָּל הִיָּה קָשָׁה נִוְהֵי לְפָלֵד .

ר א י ת י ך , א מ י , וְכַל־תְּהוּם הַצַּעַר וְהַבְּכִי
הַשִּׁיקָה מֵאַחֲרַי , נְשִׂאָה כְּעַז דְּכִיָּה ,
אֵף אֵף דְּמַעָה אַחַת לֹא עֲמָמָה הִלְחִי -

רק זעם, זעם, זעם, זעם קל־בְּשׂוּרֵי הָיָה!
הַחֲרַשְׁתָּ לִי – גַם אֲנִי הַחֲרַשְׁתִּי כְּנִגְדְּךָ,
אֶף הַגִּיּוֹנָךְ יָדַעְתִּי, כְּמוֹ יָדַעְתִּי אֶת־פִּיֶדְךָ ;
כְּלֵה־בֶּאֱשׁ עֲצוּר, אֶשׁ־תִּפְתָּ, הַתְּהַלְּקֵתִי,
רְעָמִים הָרִיתִי וּבִשְׁנֵי שִׁפְתַי נִשְׁכַּחְתִּי . . .

תּרצ"ב.

יעקב כהן